

ת"פ 68578/11/16 - מדינת ישראל נגד אלעד שיטרית - הסתיים, אליאב לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 68578-11-16 ישראל נ' שיטרית ואח' ת"פ
51367-08-19

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	1. אלעד שיטרית - הסתיים
	2. אליאב לוי
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד שחר חצרוני

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות באישום הרביעי (בלבד) לכתב האישום, בכך שביום 21.11.2016 בסמוך לתחנת הדלק בצומת שיל"ת, מכר ביחד עם נאשם 1 לסוכן משטרתי סם מסוג MDMA במשקל 99.60 גרם נטו, תמורת 11,000 ₪. השניים נפגשו עם הסוכן בעקבות תיאום טלפוני בין נאשם 1 לבינו. עם הגעת הסוכן למקום המפגש, ירדו השניים ממונית, כאשר נאשם 2 הותיר במונית בתוך תיק שחור קוקאין במשקל 43.165 גרם; קנביס במשקל 451.50 גרם; קריסטל במשקל 14.3 גרם; טיפות LSD ו-100 ריבועי בולים של סם LSD. משפגש הסוכן בנאשמים, הלכו השלושה לעבר חניה אחורית במקום, שם הראה נאשם 2 לסוכן את הסם בתוך שקית. לאחר וידוא 'הסחורה' העביר הסוכן את התשלום עבור הסמים לנאשם 1, ובעוד נאשם זה סופר את הכסף, נעצרו השניים. בכך עבר עבירות של **סחר בסם בצוותא** וכן **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977, וסעיפים 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים (בהתאמה).

כתב אישום מצורף (ת"פ (רחובות) 68578-11-16)

הנאשם נתפס כשהוא מפר את תנאי השחרור במסגרת תיק המעצר בתיק זה, ביום 8.10.2017, ובחזקתו 2.34841 גרם MDMA. לכן הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים.

מהלך הדין

הנאשם נעצר בעת ביצוע העבירה, ביום 21.11.2016 ובסוף אותו חודש הוגשו נגדו כתב אישום ובקשה לעצרו עד לתום ההליכים נגדו. ביום 1.12.2016 הוא שוחרר בהחלטת בית המשפט המחוזי בעמ"ת 2762-12-16 למעצר בית מלא. בינואר 2018 החל הנאשם טיפול ברטורנו. בחודש נובמבר 2019 הורשע בתיק זה.

יצוין, כי כתב האישום בעניינו של נאשם 1 נמחק בהסכמת הצדדים ביום 28.8.2019 בהוראת ראש יחידת התביעות.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר באדם צעיר כבן 23, נשוי ואב לתינוק, כיום בן כ-5 חודשים. הנאשם עובד היום מזה כשנה כמחסנאי. הנאשם גדל במשפחה חילונית, בן הזקונים מבין שלושה אחים ואחיות. בשנות נערותו המוקדמות החל בתהליך של חזרה בתשובה, ובהמשך החל להסתבך בביצוע עבירות פליליות וצריכת סמים ואלכוהול כבר מגיל 12. הוא התנסה בקוקאין בגיל 14. על רקע זה הורשע בבית משפט לנוער בעבירת סמים, התחזות ושבל"ר ונדון בין היתר לעונש של של"ץ. הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירות וטען כי הן בוצעו בתקופה בה צריך סמים באופן אינטנסיבי. במסגרת תיק הנוער מידת שיתוף הפעולה שלו לא הייתה טובה, אך לעומת זאת, במסגרת התיק הנוכחי, היטיב הנאשם לשתף פעולה. ביוזמת שירות המבחן, הוא שולב בקהילת "רטורנו" ושהה בה, על שלביה הטיפולים השונים, מינואר 2018 ועד לאוגוסט 2019 וסיים את כל השלבים בהצלחה רבה. הוא שמר לאורך הדרך על ניקיון מסמים וכיום ממשיך במעקב וטיפול במסגרת קבוצות NA ו-12 הצעדים. שירות המבחן התרשם מתהליך שיקומי משמעותי ועמוק שעבר הנאשם במסגרת ההליך שלפניו, ולמרות הקשיים שבהם צמח, הוא בעל שאיפות וכוחות בפועל, לקיים אורח חיים נורמטיבי, תקין וחיובי. השירות מציין כנקודת מפנה חשובה את העובדה שהנאשם הקים משפחה והפך לאב, גורם המגביר את תחושות הביטחון והאחריות של הנאשם. שירות המבחן סבר, כי הטלת מאסר בפועל על הנאשם תסכל את הדרך הטיפולית המשמעותית שעשה ועלולה להטות את חיו לכיוון שלילי ועברייני. לפיכך הומלץ על של"ץ בהיקף נרחב של 500 שעות, עונש שיש בו להקטין את הסיכוי להישנות העבירות. לחלופין, ככל שבית המשפט יסבור כי אין די בעונש זה, המליץ שירות המבחן על הטלת עבודות שירות. כמו כן הומלץ על הטלת צו מבחן מעקבי ופיקוחי, שבמסגרתו יעקוב שירות המבחן אחר התנהלותו של הנאשם, לרבות נטילת בדיקות שתן לגילוי סמים. בנוסף המליץ השירות על הטלת מאסר על-תנאי מרתיע.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

ב"כ המאשימה טען להטלת מאסר ממושך לנוכח חומרת העבירות. התובע היפנה לפסיקה.

הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן מטעמי שיקום והיפנה לפסיקה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המונח - עבירות סמים ובוודאי סחר בסמים פוגעות באופן קשה הן בבריאות המשתמשים והן בחברה כולה, בשל הצורך לממן את הסמים היקרים באמצעות ביצוע עבירות. מדובר במעגל שוטה שאינו משאיר חלקה טובה בקרב כל חלקי האוכלוסייה, ללא קשר למעמד, רקע או מוצא. בעפ"ג (י-ם) 29138-07-17 מ"י נ' גית (מיום 17.8.2017) (להלן - **עניין גית**) עמד בית המשפט המחוזי על חומרת הנזקים הנגרמת מסמים מסוג אקסטזי או MDMA, כפי שעולה, בין היתר מאתר הרשות הלאומית למלחמה בסמים ואלכוהול: " השימוש באקסטזי גורם למוח נזק, וזה יכול להיות בלתי הפיך... שימוש באקסטזי יכול לגרום גם לפגיעה בכבד, במערכת הכליות ובשרירים'. באתר אגודת 'אל סם', מוגדר האקסטזי כסם הלא חוקי המאיים ביותר על הנוער כיום" (ס' 9 לפסק הדין). לפיכך, בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ניכרת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת עבור בצע כסף. סוג הסמים, הן בעסקה והן אלו שנתפסו אצל הנאשם הוא מן הסוג הקשה ביותר. גם הקנבים שנתפסו נתפסו בכמות מסחרית של חצי קילו. אלמלא היה זה סוכן משטרתי, הנזק שהיה נגרם מהפצת הסמים היה קשה ביותר. הנאשם היה משני יחסית לנאשם 1 שהיה יוזם העסקה, גם אם נטל בה חלק פעיל. מידת אחריותו מעט מופחתת מזו של נאשם 1 הדומיננטי, שגדול ממנו בחמש שנים, כשיש לזכור שבעת ביצוע העבירה, היה הנאשם כבן 19 בלבד ויש לכך השלכה על מידת אחריותו ועל נטייתו כבגיר-צעיר, להיגרר אחרי אחרים ולהפעיל שיקול דעת לקוי. עם זאת, עדיין צריך היה להימנע מביצוע העבירה. בתיק הנוסף, מדובר בעבירה שבוצעה תוך כדי הפרת תנאי השחרור כשמדובר בכמות MDMA שנסיונות תפיסתו מעידות יותר על שימוש עצמי מאשר אי-שימוש עצמי.

מדיניות הענישה הנוהגת - מדיניות הענישה בעבירות הכרוכות בשימוש ובסחר ב-MDMA היא מחמירה ולרוב מוטלים עונשי מאסר, ואף ממושכים. מפנה לרע"פ 7675/13 סעאפין נ' מ"י (מיום 26.1.2014) שם אושר מתחם ענישה בין 8 ל-24 חודשי מאסר בנסיבות של סחר בקנבים בכמות גדולה והחזקת כדורי MDMA, שם נגזרו 11 חודשי מאסר. **בעניין גית** בנסיבות של החזקה שלא לצריכה עצמית של למעלה מקילו חשיש מחולק ל-12 פלטות ו-408 טבליות MDMA, קבע בית המשפט המחוזי 10 - 32 חודשי מאסר כמתחם ענישה, והטיל על נאשם 14 חודשי מאסר. ברע"פ 3262/19 **מסעוד נ' מ"י** (מיום 16.5.2019) אושר מתחם ענישה שבין 10 ל-30 חודשי מאסר בנסיבות של החזקה שלא לצריכה עצמית של כ-300 גרם קנבים, החזקת 83 גרם קוקאין ו-262 בולי LSD ו-2 גרם MDMA. שם הסתפק בית המשפט המחוזי ב-5 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 8 ל-30 חודשי מאסר ביחס לתיק העיקרי ועל מאסר על-תנאי ועד שלושה חודשי מאסר לגבי התיק המצורף.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם שיש לו עבר פלילי עוד מהיותו נער גם בעבירות סמים. אך קיים קשר ישיר בין ביצוע העבירות בנערותו ובבחרותו והוא עובדת התמכרותו העמוקה מגיל כה צעיר לסמים, ואף לסמים קשים מאוד. במסגרת ההליך שלפניי, עשה הנאשם כברת דרך ארוכה ומרשימה, במסגרת הטיפול האינטנסיבי בקהילה סגורה לאורך כשנה וחצי, כשסיים מסלול זה בהצלחה. יצוין, כי העבירה נשוא התיק המצורף

נעברה טרם הצטרף הנאשם לתהליך השיקום המוצלח שעבר במשך תקופה ארוכה מאוד, והעובדה, כי בתוך תהליך השיקום ולאחריו לא עבר הנאשם עבירות, מעידה על הצלחת התהליך השיקומי. נראה, אפוא, שמבחינת שיקום, הוכיח הנאשם יכולות מרשימות, אותן הוא משמר כיום, כשהוא נשוי ואב לתינוק ומפרנס את משפחתו בעבודה בה מחזיק למעלה משה. הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, וגם אם עברו נוגע לעבירות סמים, היה זה כשהיה נער בשיא השימוש בסמים, בהם החל להשתמש, למרבה הזוועה, כבר בגיל 12. בנוסף, יש להזכיר כי כתב האישום נגד נאשם 1, שחלקו רב מחלקו של הנאשם בעבירות סחר במספר אישומים, נמחק בהסכמה, כך שלמעשה נאשם 1, מטעמים שלא הובהרו, יצא פטור בלא כלום מפרשה זו. יש לקחת זאת בחשבון, כמו-גם את פער הגילים בין השניים.

המיקום במתחם - אלמלא ההצדקה לחרוג ממתחם הענישה, היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל המגיע עד 10 חודשים. אלא שמצאתי שמתקיימים בנאשם התנאים הקבועים בסעיף 40ד' לחוק העונשין, דהיינו "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". עינינו הרואות שהנאשם עשה, כאמור, כברת דרך ארוכה ביותר של כשנה וחצי במסגרת "רטורנו", שאיננה מסגרת קלה כלל ועיקר, ועבר את כל שלביה בהצלחה, תוך שהוא מתמיד כיום במעקב ובטיפול במסגרת שתי קבוצות נפרדות. לא רק זאת, אלא שהנאשם התבגר באופן ממש, שעה שהקים בית בישראל והפך לאב, והוא מפרנס את משפחתו באופן יציב מזה כשנה בעבודתו כמחסנאי. עבודה זו מהווה עוגן משמעותי עבורו, יחד עם משפחתו והמשך המעקב הטיפולי. מכאן שהנאשם אינו רק בעל פוטנציאל שיקום, אלא מימש פוטנציאל זה בפועל, בעבודה קשה וסיזיפית. מעבר לכך, הוא הניח יסודות איתנים לתקווה, שלא יתפתה לשוב לדרכו הקלוקלת מן העבר, שכן היום, הוא אינו עומד לבדו, אלא משפחתו סומכת עליו ונסמכת עליו. על כן סברתי, שהמלצת שירות המבחן בדין יסודה, הן לעניין ההמלצה ביחס לשל"ץ, והן למשמעויות ההרסניות שיהיו לשליחתו של הנאשם לכלא. בנוסף, כאשר מדובר בנאשם שלמרות כל תלואותיו בחיים, שומר על עבודה מזה כשנה וכיום מפרנס את משפחתו, הטלת עבודות שירות תחריב מקור הכנסה זה, ותפגע לא רק בנאשם אלא בעיקר במשפחתו. לטעמי, משבר שכזה, יהווה אתגר משמעותי ואולי אף בלתי עביר לנאשם, ויתן לו את הדחיפה הלא נכונה, לכיוון הלא נכון, בזמן הלא נכון, ואז כל עמלו ירד לטמיון, והוא עלול לשוב לפשע ולחזור להיות לנטל לו, לסביבתו הקרובה ולכלל החברה. זוהי תוצאה לא רצויה, הן ברמה הפרטנית שלו, והן ברמה הציבורית, שעליה גם אמון בית המשפט. עוד אזכיר, כי מדובר בנאשם צעיר ועול ימים, ששליחתו למאסר בפועל לראשונה בחייו עלולה לדרדרו לפשיעה, כפי שדו"ח ועדת דורנר מלמדנו, בהתייחסו לאפקט המדרדר, הקרימינוגני, שיש למאסר ראשון במיוחד על צעירים נעדרי ניסיון שכזה. יש לקחת בחשבון גם את רכיב חלופ הזמן ואת גורלו של השותף.

לפיכך, אטיל על הנאשם של"ץ בהיקף משמעותי ביותר, רכיב כספי גבוה, מאסר על תנאי משמעותי, וכן צו מבחן שיאפשר מעקב אחר הנאשם לאורך תקופה ארוכה. יש בכל אלה, לטעמי, הן מענה לעקרון ההלימה, והן מנגנון שעשוי להבטיח במידה טובה, את המשך דרכו הטובה של הנאשם לעתיד לבוא. מעבר לכך, לקחתי בחשבון את עשרת הימים שבהם היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח. מפנה לתוצאה דומה בע"פ 2179/18 לוי נ' מ"י, אליו היפנה הסניגור.

נזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים בתוך

שנתיים מהיום;

ב. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים בתוך שנתיים מהיום;

ג. קנס בסך 15,000 ₪, או חודשיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס יקוזז במלואו מן ההפקדות שבתיק המעצר (החלטה בעמ"ת 2762-12-16), וזאת על אף כל הוראת עיקול. ככל שקיימת יתרת חוב, הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם במי מהתשלומים במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי;

ד. 650 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 1.9.2020 במקום שייקבע ע"י שירות המבחן על-פי תוכנית שתוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. נוכח היקף השל"ץ שקבעתי, הנאשם יוכל לבצע את העונש לאורך 18 חודשים. תחילת העבודות, לא לפני 1.9.2020. הנאשם הוזרר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;

ה. צו מבחן לתקופה של 24 חודשים מהיום. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן לרבות מתן בדיקות שתן עתיות, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר;

ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס;

ז. מפעיל את ההתחייבות מת"פ (נוער ת"א-יפו) 4131-07-15 מיום 18.4.2016 (תיק התנאי) בסך 4,000 ₪ ומורה על חילוט סכום זה כקנס בסך 4,000 ₪. הסכום יקוזז מן ההפקדות שבתיק המעצר על אף כל הודעת עיקול. תיוותר יתרת חובה, הסכום ישולם עד ליום 1.5.2021;

ח. מפעיל את הפסילה מלהחזיק רישיון או מלקבל רישיון וזאת למשך 8 חודשים בתיק התנאי, וזאת החל מיום 2.8.2020. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ליום 2.8.2020 ואם לא יעשה כן, הפסילה לא תחל להיספר. ככל שהנאשם יקדים להפקיד את הרישיון, יגיש הודעה מתאימה ואתן החלטה בהתאם.

מכריז על הנאשם "סוחר סמים" ומורה חילוט התפוסים בתיק זה ועל השמדת הסמים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 5

